

Ekonomiutskottet

Regeringens proposition till riksdagen om statsbudgeten för 2020

Statsrådets redogörelse om planen för de offentliga finanserna 2020—2023

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen om statsbudgeten för 2020 (RP 29/2019 rd): Ärendet har remitterats till ekonomiutskottet för utlåtande till finansutskottet. Tidsfrist: 11.11.2019.

Statsrådets redogörelse om planen för de offentliga finanserna 2020—2023 (SRR 2/2019 rd): Ärendet har remitterats till ekonomiutskottet för utlåtande till finansutskottet. Tidsfrist: 11.11.2019.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- budgetråd Johanna von Knorring, finansministeriet
- finansråd Harri Kähkönen, finansministeriet
- ekonomidirektör Mika Niemelä, arbets- och näringsministeriet
- direktionens rådgivare Lauri Kajanoja, Finlands Bank
- statistikdirektör Ville Vertanen, Statistikcentralen
- generalsekreterare Seppo Orjasniemi, Rådet för utvärdering av den ekonomiska politiken
- generaldirektör Niina Kopola, Business Finland Oy
- prognoschef Markku Lehmus, Näringslivets forskningsinstitut ETLA
- äldre forskare Hannu Karhunen, Löntagarnas forskningsinstitut
- ekonomisk expert Simo Pinomaa, Finlands näringsliv rf
- chefsekonomist Mauri Kotamäki, Centralhandelskammaren
- professor Roope Uusitalo.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Statens ekonomiska forskningscentral
- Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf.

Utlåtande EkUU 6/2019 rd

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Inledning

Statsrådet har lämnat en plan för de offentliga finanserna 2020—2023. Planen innehåller Finlands stabilitetsprogram och uppfyller samtidigt EU:s krav på en budgetplan på medellång sikt. Redogörelsen behandlas i samband med behandlingen av budgeten för 2020, vilket gör det möjligt att utvärdera nästa års budget som en del av läget och utsikterna för Finlands ekonomi. Ekonomiutskottet bedömer i detta utlåtande både den allmänna bilden av ekonomin och de medelfristiga riktlinjerna för de offentliga finanserna enligt redogörelsen samt vissa riktlinjer i budgeten för 2020.

Målet för regeringsprogrammets ekonomiska politik är att öka välfärden. Med det avses en ekologiskt och socialt hållbar ekonomisk tillväxt, en hög sysselsättning och en hållbar offentlig ekonomi. De centrala målen för regeringsperioden med tanke på dessa mål är att höja sysselsättningsgraden till 75 procent, att uppnå balans i de offentliga finanserna 2023, att minska ojämlikheten och inkomstskillnaderna och att uppnå koldioxidneutralitet före 2035.

Ekonomiska utsikter och handlingsramen

Den internationella ekonomin och utgångspunkterna för den ekonomiska politiken. Planen för de offentliga finanserna och nästa års budget har utarbetats i en situation som präglas av en nedgång i högkonjunkturen, en ökad osäkerhet i den internationella omvärlden och en långsammare ökning av exporten. Den inhemska efterfrågan har dock uppskattats förbli stabil och upprätthålla den ekonomiska tillväxten.

Utgångspunkten för planen för de offentliga finanserna 2020—2023 är den ekonomiska politikens stimulerande karaktär i en situation där tillväxten i den internationella ekonomin avtar och strukturella problem framhäver vikten av reformer som ökar sysselsättningen och produktiviteten. De internationella tillväxtutsikterna har försämrats, och en del av den prognostiserade tillväxten nästa år baserar sig på regeringens finanspolitik. Finanspolitiken syftar till att stödja efterfrågan, men samtidigt ökar den underskottet i de offentliga finanserna. Som helhet ökar åtgärderna underskottet i de offentliga finanserna med cirka 1,7 miljarder år 2020. Regeringen har förberett sig på omfattande konjunkturväxlingar med en mekanism för undantagsförhållanden, för vilken det har reserverats 1 miljard euro.

En lindrigt stimulerande helhet kan motiveras i synnerhet med att tillväxten minskar och med osäkerhetsfaktorer som hänför sig till verksamhetsmiljön. Utsikterna försvagas särskilt av spänningarna mellan Förenta staterna och Kina å ena sidan och osäkerheten kring brexit å andra sidan. Förändringarna i den internationella omvärlden och konsekvenserna av eventuella protektionistiska åtgärder för Finland accentueras om exporten granskas i termer av mervärde: i synnerhet Kinas och Förenta staternas betydelse som Finlands handelspartner är central.

De offentliga finansernas tillstånd och hållbarhet. De sakkunniga som hörts av ekonomiutskottet har i rätt likartade tongångar uttryckt sin oro över hur målen för de offentliga finanserna ska nås. De kritiska bedömningarna hänför sig å ena sidan till hur lyckad tidtabellen och metoderna

Utlåtande EkUU 6/2019 rd

för den stimulerande ekonomiska politiken är, å andra sidan till det underskott som den medför och ett eventuellt äventyrande av målen för de offentliga finanserna. Genomförandet av permanenta utgiftsökningar kan leda till ett sådant underskott i de offentliga finanserna som inte längre tryggar de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt. Detta påverkas i väsentlig grad också av befolkningens stigande genomsnittsålder. Samtidigt försvårar den exceptionella räntemiljön pensionssystemets funktion. Det strukturella underskottet i de offentliga finanserna minskar det finanspolitiska handlingsutrymmet. Det finns en risk för att utvecklingen kan leda till ett behov av att höja beskattningsnivån. De ökade försvarsutgifterna som beror på stora nyanskaffningar ligger för sin del bakom underskottet i den offentliga ekonomin och den offentliga skulden på medellång och lång sikt. Känslighetsanalysen (planen för de offentliga finanserna, sidan 81) är av betydelse med tanke på hur situationen i de offentliga finanserna utvecklas. En ekonomisk utveckling baserad på en långsam tillväxt, där bnp ökar med en procentenhet mindre än i basscenariot, skulle enligt kalkylen leda till en betydande ökning av den offentliga skulden till 70,5 procent av bnp 2023.

Ekonomiutskottet fäster särskild uppmärksamhet vid bedömningen att det på grundval av planen för de offentliga finanserna är möjligt att Finland bryter mot stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del 2020. Riskerna i samband med verksamhetsmiljön och den valda handlingslinjen har i sig identifierats också i stabilitetsprogrammet. Enligt planen för de offentliga finanserna når de offentliga finanserna inte de mål som regeringen satt upp utan nya politiska åtgärder. I stabilitetsprogrammet föreslås som tänkbara politiska åtgärder en kraftig nedskärning av utgifterna. Detta ger upphov till oro för att påtvingas utgiftsnedskärningar i en situation där den ekonomiska tillväxten har övergått i recession. På grund av hållbarhetsunderskottet är stimulanseffekten i vilket fall som helst begränsad. Detta sätter allt större press på genomförandet av strukturella reformer.

Källor till tillväxt

Kompetens och innovationer. Tillväxten i Finlands ekonomi baserar sig till centrala delar på immateriella investeringar som skapar kompetens och innovationer. Bland enskilda politikåtgärder är forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet det effektivaste sättet att öka produktiviteten och möjligheterna att skapa arbetstillfällen. Innovationer har också en mycket central roll med tanke på uppnåendet av Finlands mål om koldioxidneutralitet 2035. Enligt budgetpropositionen och planen för de offentliga finanserna kommer statens utgifter för forskning och utveckling att öka år 2020 och överstiga gränsen på 2 miljarder euro. De största engångsinvesteringarna i framtiden riktar sig till ekosystemet Business Finland och cirkulär ekonomi. Ekonomiutskottet anser att det är viktigt att rikta forsknings- och utvecklingsutgifterna till tillväxt och öka Business Finlands resurser på det sätt som föreslås. Nivån på Finlands innovationsinvesteringar i förhållande till konkurrentländerna har sjunkit jämfört med början av millenniet, även om största delen av tillväxten baserar sig på immateriellt kapital. Ekonomiutskottet anser att regeringens mål att öka FoU-utgifterna till 4 procent av BNP är väsentligt och bör lyftas fram vid sidan av sysselsättningsmålet, även om uppnåendet av målet på basis av redogörelsen om planen för de offentliga finanserna verkar vara förbundet med utmaningar. För att målet ska nås förutsätts med beaktande av realiteterna i den offentliga ekonomin att största delen av de ökade satsningarna kommer från den privata sektorn.

Utlåtande EkUU 6/2019 rd

En hållbar ekonomi och investeringar. Ekonomiutskottet betonar sambandet mellan framtidsinvesteringarna och målet om koldioxidneutralitet 2035. Ekonomiutskottet anser att de föreslagna resurserna för förnyelse och koldioxidsnålhet är motiverade. Utskottet anser det dock viktigt att man i fortsättningen som helhet bedömer om de åtgärder som hänför sig till förnybar energi, systemet med energistöd och energibeskattningen är tillräckliga och om styrmedlen är konsekventa. Energiomställningen är förutom ett nödvändigt sätt att uppnå målet om koldioxidneutralitet också viktigt för att möjliggöra en hållbar tillväxt. Centrala med tanke på detta är de sektorspecifika färdplaner som är under beredning och den kommande energi- och klimatstrategin samt den energiskattereform som planeras för nästa år. I fortsättningen behövs också bedömningar om behovet av nya åtgärder inom den icke-handlande sektorn och i synnerhet i anslutning till trafikinfrastrukturen och elektrifieringen av trafiken. Allmänt taget bör den ekonomiska strukturen omorienteras i en riktning som är hållbar med tanke på klimatet och naturen genom satsningar på forskning, utveckling och innovationer samt genom samhällsekonomiskt effektiva och ekologiskt hållbara former av företagsstöd. En hållbar tillväxt förutsätter också en allmänt sporrande investerings- och regleringsmiljö samt fungerande marknader. Ekonomiutskottet betonar med tanke på investeringarna också genomförandet av beskattningsmetoder, i synnerhet möjligheten till dubbel avskrivning. Utskottet anser att det är viktigt att bedöma utvecklingen av avskrivningssystemet också i större utsträckning med tanke på immateriella investeringar och företagens spelrum och valfrihet. Strategin för hållbar tillväxt och det exporttillväxtprogram och den företagarstrategi som ingår i strategin är de viktigaste programmen i statens näringspolitik och de ska vara synkroniserade med arbetet med FUI-färdplanen samt energi- och klimatpolitiken.

Sysselsättningsåtgärdernas betydelse. Med tanke på genomförandet av utgångspunkterna i planen för de offentliga finanserna är det väsentligt särskilt att sysselsättningsmålet på 75 procent uppnås, vilket stärker den offentliga ekonomin så att en del av förstärkningen kan riktas till de planerade utgiftsökningarna. I expertutlåtandena har det å andra sidan också påpekats att även om sysselsättningsåtgärderna är särskilt viktiga för att stärka den offentliga ekonomin, kan den offentliga ekonomin stärkas också genom direkta åtgärder, t.ex. skattelösningar som inte hotar ökningen av köpkraften. Betydelsen av en gynnsam sysselsättningsutveckling är central inte bara för individerna utan också för de offentliga finansernas hållbarhet. Beredningen, genomförandet och konsekvensbedömningen av sysselsättningshöjande åtgärder har inletts och fortsätter under hela regeringsperioden, så deras effektivitet kan ännu inte bedömas noggrant. De sakkunniga som utskottet hört har fäst särskild uppmärksamhet vid osäkerhetsfaktorerna kring lönesubventionens effektivitet. Ekonomiutskottet betonar att det behövs en bred metodisk och sektorsövergripande verksamhet för att sysselsättningsmålet ska nås. Det är viktigt att stödja sysselsättningsutvecklingen också genom att främja fungerande marknader och smart reglering. Utskottet betonar också sambandet mellan innovationspolitiken och sysselsättningspolitiken: för att sysselsättningsmålet ska nås är också de ovan nämnda ökade satsningarna på innovationer av central betydelse.

Sammanfattande synpunkter

Regeringen har som mål att stödja förutsättningarna för ekonomisk tillväxt genom åtgärder som främjar produktiviteten och sysselsättningen. Ekonomiutskottet anser att den ekonomiska politikens stimulerande linje i sig är motiverad, men fäster samtidigt uppmärksamhet vid de ovan beskrivna kritiska bedömningarna av de risker som är förenade med tidpunkten för åtgärderna och måluppfyllelsen. Den ekonomiska politikens linje och de ekonomiska utsikterna sätter fokus på

Utlåtande EkUU 6/2019 rd

genomförandet av regeringens sysselsättningsmål, innovationspolitiken och tillväxtorienterade investeringar i anslutning till en hållbar ekonomi.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Ekonomiutskottet föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 8.11.2019

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Juhana Vartiainen saml
vice ordförande Arto Pirttilahti cent
medlem Atte Harjanne gröna
medlem Mari Holopainen gröna
medlem Hannu Hoskonen cent
medlem Eeva Kalli cent
medlem Riitta Mäkinen sd
medlem Sakari Puisto saf
medlem Minna Reijonen saf
medlem Kristiina Salonen sd
medlem Janne Sankelo saml
medlem Joakim Strand sv
medlem Hussein al-Tae sd
medlem Veikko Vallin saf
medlem Tuula Väättäinen sd
medlem Johannes Yrttiaho vänst
ersättare Hilikka Kemppe cent
ersättare Heikki Vestman saml.

Sekreterare var

utskottsråd Lauri Tenhunen.

Utlåtande EkUU 6/2019 rd Avvikande mening 1

AVVIKANDE MENING 1

Motivering

Regeringens budget ökar de offentliga utgifterna med cirka 1,7 miljarder euro år 2020. Detta innebär en förändring av den finanspolitiska linjen. *"Det besluts om betydande ökning i de offentliga finanserna för första gången på årtionden"*, skriver Näringslivets forskningsinstitut i sitt yttrande. Enligt finansministeriets färsk ekonomiska översikt ökar utgifterna snabbare än inkomsterna för första gången efter 2014. Det finns ingen inkomstökning som motsvarar ökningen av utgifterna, så den offentliga ekonomin försvagas strukturellt.

Förändringen kan inte motiveras med konjunkturläget, eftersom de institutioner som prognostiserar ekonomin är eniga om att Finlands ekonomi inte befinner sig i recession och att en sådan inte heller finns i synfältet. Den långsammare tillväxten är inte ett tecken på recession, utan en normalisering av tillväxten till trendtillväxt. Enligt finansministeriets ekonomiska översikt är det s.k. konjunkturgapet, dvs. skillnaden mellan den faktiska och den potentiella produktionen, ungefär noll år 2020 och väntas vara noll under hela granskningsperioden 2020—2023. *"Budgetlinjen ger snabbt ett lättare resultat, lämpar sig dåligt för konjunkturläget och bryter eventuellt mot budgetreglerna"*, konstaterade professor Roope Uusitalo i sitt yttrande till utskottet. Också Finlands Banks sakkunniga instämde vid utfrågningen av sakkunniga i synen på konjunkturbalansen. *"Regeringens finanspolitiska linje kan anses vara stimulerande. Regeringen motiverar inte den stimulerande finanspolitiken med konjunkturläget, och uppfattningen om det aktuella konjunkturläget motiverar inte återhämtningen"*, säger rådet för utvärdering av den ekonomiska politiken.

Varför väljer regeringen en stimulerande finanspolitik, även om ingen ser någon anledning till det? Det försvagar möjligheterna att reagera genom en politik som stöder efterfrågan, om Finland verkligen drabbas av recession under nästa årtionde. Varför vattnar regeringen gräsmattan när det regnar?

De utredningar som fåtts av sakkunnigorganisationerna uttrycker enhälligt oro över den försvagande effekt som regeringens finanspolitik har på den offentliga ekonomin.

"Sammantaget verkar uppnåendet av målen för den ekonomiska politiken vara ganska osäkert. På basis av planen för de offentliga finanserna verkar det möjligt att Finland bryter mot stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del år 2020. Utgiftsökningen, som är snabbare än utgiftsökningen enligt utgiftsregeln, beror både på en primär ökning av de permanenta utgifterna och på utgifter av engångsnatur. Ökningen av de offentliga utgifterna, som försvagar nettoförmögenheten, är avsedd att bidra till uppnåendet av sysselsättningsmålet. Det är dock problematiskt att regeringen inte har någon trovärdig plan för att balansera de offentliga finanserna", säger rådet för utvärdering av den ekonomiska politiken.

Därför är ökningen av utgifterna tvivelaktig med tanke på det finländska folkets välfärd. Den försvagar den strukturella hållbarheten i de offentliga finanserna i en situation där det redan finns ett betydande hållbarhetsunderskott i botten. Den valda linjen leder till ett betydande besparings- och

Utlåtande EkUU 6/2019 rd Avvikande mening 1

nedsjämningsbehov i framtiden. Det representerar en oansvarig jakt på popularitet av samma slag som den finanspolitik som den populistiska presidenten Trump har valt i Förenta staterna. Underskottet ökas trots att det råder full sysselsättning i ekonomin. Också Finland har full sysselsättning, om man med full sysselsättning avser den lägsta arbetslöshetsnivå som är möjlig att uppnå med de stela arbetsmarknadsstrukturerna i Finland. Sakkunnigorganisationernas uppfattning om den strukturella arbetslösheten i Finland är 7—8 procent. Problemen i Finland är strukturella, inte konjunkturberoende.

I utskottets utlåtande konstateras att satsningarna på innovationer är otillräckliga. Regeringens oansvariga utgiftsökningar riktar sig dock huvudsakligen till inkomstöverföringar och de investeringar som ökar framtidens välfärd och stärker innovationerna och infrastrukturen blir obetydliga.

Inga tecken på strukturreformer

Utgiftsökningarna kan motiveras med behovet av att öka den totala efterfrågan, om regeringen samtidigt genom strukturreformer ökar den ekonomiska potentialen. Då skapas utrymme för ökad sysselsättning och produktion, som kan stödjas genom en ökning av den totala efterfrågan. Det har dock inte lagts fram några strukturreformer som varaktigt och på ett betydande sätt ökar sysselsättningen. Utskottets regeringsmajoritet säger i utskottets utlåtande att genomförandet av sysselsättningsåtgärder fortfarande pågår, men detta är vilseledande eftersom åtgärder inte ens har föreslagits.

Bristen på strukturreformer beror inte på att det inte skulle finnas tillgänglig information om dem. Enligt utlåtandet från Finlands Bank "tyder forskningsrön på att det är möjligt att höja sysselsättningen bl.a. genom att gradera det inkomstrelaterade utkomstskyddet för arbetslösa, avlägsna tilläggsdagarna inom utkomstskyddet för arbetslösa, dvs. den s.k. arbetslöshetslussen, och reformera systemet med familjeledigheter på ett sätt som stöder sysselsättningen". Regeringen har enligt statsministern inte inlett några sådana åtgärder.

Regeringens budgetproposition stöder sig på en ökning av lönesubventionen. En erhållen sakkunnigutredning betonar osäkerheten kring detta instrument. Lönesubvention som riktas till kommunsektorn och den tredje sektorn ökar inte sannolikheten för senare sysselsättning. "Enligt undersökningsresultaten ökar lönesubventionen knappast sysselsättningen efter subventionsperioden, om subventionen riktas till den offentliga sektorn eller tredje sektorn. Resultaten av inhemska undersökningar ligger i linje med internationella forskningsresultat. De observerade sysselsättningseffekterna av lönesubvention är också små, vilket minskar lönesubventionens kostnadseffektivitet." (Löntagarnas forskningsinstitut, yttrande till ekonomiutskottet).

Regeringens linjeval är ansvarslöst

Samlingspartiet anser att den offentliga ekonomin ska skötas långsiktigt och ansvarsfullt. Hållbarhetsunderskottet innebär att den offentliga ekonomin ständigt måste stärkas för att staten och kommunerna ska klara av de kommande årtiondenas service- och inkomstöverföringsansvar. Så gick det till åren 2015—2019.

Utlåtande EkUU 6/2019 rd
Avvikande mening 1

Regeringens budgetproposition innebär en klar ändring av denna linje och försvagar balansen i de offentliga finanserna i en situation där det inte finns konjunkturpolitiska grunder för försämringen och där ekonomin redan lider av ett hållbarhetsunderskott, dvs. det ansvar utan täckning som uppstår på grund av framtida åldersrelaterade utgifter och en minskning av befolkningen i arbetsför ålder.

Dessutom ger regeringens motiveringar och motiveringarna av utskottets regeringsmajoritet en vilseledande bild av motiven till regeringens finanspolitik. Motiveringarna av utskottets regeringsmajoritet avviker grovt från principerna för beredningen av en informations- och sakkunnigorienterad politik, som regeringen har skrivit in som ett centralt mål i sitt eget program.

Avvikande mening

Vi föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan och föreslår att budgetpropositionen förkastas.

Helsingfors 8.11.2019

Juhana Vartiainen saml
Janne Sankelo saml
Heikki Vestman saml
Veikko Vallin saf
Sakari Puisto saf

Utlåtande EkUU 6/2019 rd Avvikande mening 2

AVVIKANDE MENING 2

Motivering

Sannfinländarna anser att regeringens mål och metoder är orealistiska och i stor utsträckning skadliga med tanke på Finlands ekonomiska tillväxt och de offentliga finansernas hållbarhet.

Det orealistiska målet om koldioxidneutralitet blir i avsaknad av omfattande metoder en död bokstav, och om det ens delvis skulle börja eftersträvas på allvar, skulle de negativa ekonomiska konsekvenserna bli betydande. Eventuella klimatåtgärder har dock inga konsekvenser för klimatet i sig utöver mätfelet, men de äventyrar Finlands ekonomiska utveckling på ett ohållbart sätt.

I en situation där såväl företagens som hushållens förtroende för de ekonomiska utsikterna har kollapsat historiskt sett är det farligt att hänga sig fast vid mål som inte kan nås och vid metoder som närmast försämrar förutsättningarna för tillväxt.

När det gäller sysselsättningsmålen misstänker sannfinländarna i likhet med sakkunnigyttrandena att 75 procent är orealistiskt som sysselsättningsmål. Det skulle nämligen innebära att vi nästan skulle nå den sysselsättningsgrad som rådde i slutet av 1980-talet. Då hade vi en sluten ekonomi, östhandel, skuldbubbla och arbetsplatser med låg produktivitet. Dem får vi inte längre tillbaka. De humanitära invandrarna som har dåliga utsikter att få jobb och som medför höga kostnader och även de lågproduktiva arbetskraftsinvandrarerna gör sysselsättningsmålet än mer orealistiskt.

Det första steget mot att skapa en hållbar ekonomisk politik är att minimera uppkomsten av nya fasta utgifter, vilket bland annat innebär att minimera den framtida humanitära invandringen och minska de ekonomiska bördor som redan har uppstått.

Som ett land med långa avstånd och på grund av sitt avlägsna läge har Finland inte förutsättningar att vara en ideologisk föregångare i klimatfrågor och att orsaka merkostnader för sjö-, land- och flygtrafiken. Transporterna är nödvändiga, och att beskatta dem hårdare försvagar Finlands konkurrenskraft ytterligare.

Finland som euroland kan inte dra nytta av den nationella penningpolitikens möjligheter, vilket innebär att de viktiga metoderna för att påverka Finlands ekonomiska utsikter finns på budgetpolitikens och arbetsmarknadens sida. Den låga räntenivån och företagens höga värderingsgrad gör det än så länge möjligt att finansiera överdrivna utgifter och ambitiösa politiska projekt genom skuldsättning och försäljning av statens företagsinnehav.

Sannfinländarna anser att skötseln av kostnadskonkurrenskraften och jämkningen av utgifterna inom den offentliga sektorn samt en bättre inriktning på den totala inhemska efterfrågan och den internationella konkurrenskraften är den enda vägen i strävan efter en hållbar ekonomisk utveckling.

Utlåtande EkUU 6/2019 rd
Avvikande mening 2

Det är viktigt att trygga förmånlig och leveranssäker energi, trafik, arbetskraft och snabba myndighetstjänster och myndighetsbeslut. Ett utländskt företag investerar inte i Finland ens av imageskäl på grund av att regeringen har förklarat sig vara större än den är. Ett inhemskt företag kan till och med besluta att inte investera i ett land som anmäler sig som en föregångare när det gäller att skjuta sig i benet.

Avvikande mening

Vi föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan och föreslår att följande uttalanden godkänns (Den avvikande meningens förslag till uttalande).

Den avvikande meningens förslag till uttalande 1

Riksdagen förutsätter att regeringen inleder förhandlingar om införande av internationella klimattullar så att tullarna skyddar den inhemska industrin och arbetsplatserna.

Den avvikande meningens förslag till uttalande 2

Riksdagen förutsätter att den inhemska konkurrenskraften vidmakthålls och att tilläggskostnaderna för yrkestrafiken i Finland upphör. Samtidigt utreds möjligheten att ta i bruk yrkesdiesel.

Den avvikande meningens förslag till uttalande 3

Riksdagen förutsätter att man inte gör trafik med egen bil dyrare genom att skärpa beskattningen av bränslen och samtidigt försvårar livet för människor som bor på landsbygden och utanför stora städer.

Helsingfors 8.11.2019

Veikko Vallin saf
Sakari Puisto saf
Minna Reijonen saf
Heikki Vestman saml